

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Kód materiálu:	VY_12_INOVACE_02_DEN_STROMU		
Název materiálu:	Den stromů		
Předmět:	Člověk a jeho svět, čtení	Ročník:	4.
Časová dotace:	45 min	Datum ověření:	24. 11. 2011
Jméno autora:	Mgr. Martina Macíčková		
Klíčová slova:	Stromy, smrk, les, kořeny, borovice		
Výchovné a vzdělávací cíle:	Žák si rozšiřuje vědomosti o jehličnatých stromech. Procvičuje si práci s textem, vyhledává informace z textu.		
Rozvíjené klíčové kompetence:	Kompetence k učení, sociální, komunikativní		
Anotace, metodický list:	Hodina je připravena podle E-U-R. Žák pracuje s textem, při samostatném čtení, popř. čtení ve dvojicích. Vyhledává a třídí informace.		
Použité zdroje:	Vlastní text		

Popis hodiny	<p>Evokace Co se stane se smrkem při silném větru? Diskuze ve skupinách, zapisování odpovědí.</p> <p>Uvědomění Individuální četba textu. Třídění informací, metoda shrnování.</p> <p>Reflexe Návrat k úvodní otázce, možnost vytvoření plakátu (výtvarné zpracování).</p>
---------------------	--

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

O čem si stromy povídají

Uprostřed louky, blízko lesa, stojí bříza. Je to strom vysoký. Nikdo si už nevzpomíná, jak dlouho tam naslouchá šumění větru, kolikrát poskytla své jemné větévky k postříbření na výzdobu vánočního stolu a kolik svých listů si lidé otrhali na přípravu léčivého nápoje.

Jednou bříza zaslechla rozhovor ovocných stromů z nedalekého sadu.

Košatá hrušeň se tam dohadovala s třešní, kdo z nich má chutnější plody.

„Mé červené kulaté třešničky lákají brzy v létě všechny děti“, chváří se třešeň.

Hrušeň nechce zůstat pozadu a oponuje: „Jenže i červíci se nechají nalákat! Zatímco mé plody během léta zesládnu a na krásně zbarvených hruškách si děti mohou pochutnávat celý podzim.“

Staré dvě jabloně rostoucí uprostřed zahrady se jen shovívavě usmívaly.

Břízu unavovala hádka v sadě. Naklonila se k lesu.

Panečku, to byl ale les! Vzrostlé smrky stály v řadě jako vojáci už několik desítek let. A co jich bylo! Sice některé se vyvrátily loňskou zimu při vichřici, když plytké kořeny talířovitého tvaru se neudržely. Ale většina zůstala stát. Svými šiškami, které visely svisle dolů jako baňky na vánočním stromečku, si pohrávaly v tom dlouhém odpoledni.

Také jedle se za sebe nemusely stydět. Nebylo jich sice mnoho, nečisté ovzduší jim moc neprosplávalo, ale své šišky držely rovně jako svíčky.

A pak tu byla skupinka borovic. Mladé stromky tvořily malý borový háj. Své středové kořeny zapouštějí hluboko do země, jakoby se bály, aby je nevyvrátil silnější vítr.

Jenže v lese byl klid. Možná proto se bělokorá bříza dala do přemýšlení a usnula.